

HET AVONDMAAL

 . . . de Heer. En het spijt ons zeer dat wij niet voldoende zitplaatsen hebben voor de mensen en voor degenen die—die naar buiten weggestuurd werden. Ik hoorde net een paar ogenblikken geleden dat wij een theater hadden kunnen hebben in New Albany, dat misschien ongeveer drieduizend mensen zou hebben gehuisvest. Maar wij waren slechts . . . De opwekking was slechts voor de kleine groep hier in de kerk. En—en we zijn gewoon, een kleine tijd van thuis te zijn. En wij zijn erg blij om u allemaal hier te zien.

² Als ik me niet vergis, zie ik mijn broeder uit Georgia hier. Broeder, ik kan nu niet op uw naam komen; Palmer, uit Macon, Georgia. Wij zijn blij u hier te hebben, broeder Palmer.

Broeder Creech hier vooraan, we zijn blij om u te zien.

³ En ik weet dat ergens in het gebouw doctor Lee Vayle is, een van de sponsors van de—van de samenkomst in Lima, Ohio, waar in de . . . Hij is de voorganger van de Eerste Baptistengemeente, en eh—een persoonlijke vriend van mij. Hij was vandaag thuis en is gekomen om ons te bezoeken gedurende de bijeenkomst. We zullen hem waarschijnlijk op een van de avonden naar voren laten komen om iets te zeggen. Ik probeerde hem vanavond mijn plaats te geven om te spreken, en hij weigerde het. Dus wij hopen dat misschien morgenavond of ergens dat broeder Vayle of een van de . . . in staat zal zijn een paar woorden te zeggen over de bijeenkomst misschien of zo daarginds, wat de Here ook op zijn hart legt.

⁴ Er zijn anderen hier en ik wou dat ik de tijd kon nemen om ze allemaal te erkennen, maar we zijn blij dat u hier bent. Ik zie daar één jonge man die bij een groep predikers is die kwam, die vanmiddag met mij aan het visiten waren, van daar in Arkansas, en ook uit Missouri.

⁵ En nu, vanavond willen wij de tijd uitkopen, want we gaan proberen om elke avond tegen negen uur klaar te zijn, indien mogelijk. Vanavond is het avondmaal, dus het zal vanavond net iets later zijn dan normaal.

⁶ Morgenavond, zo de Here wil, wil ik prediken over: *Weest Gij Daarom Volmaakt* en *Het Volmaakte Offer*, morgenavond. En dan; dat is Goede Vrijdag.

⁷ En dan op zaterdagavond *De Begravenis*, zo de Here wil.

⁸ Zondagmorgen, de zonsopgangsdienst, om zes uur. En om tien uur een doopdienst. En om half elf de zondagschoolles over de opstanding.

⁹ En op zondagavond een gewone genezingsdienst, zoals wij het in het—op het evangelisatieveld hebben.

¹⁰ Dus wij vertrouwen er nu op dat u de zondaarvrienden enzovoort zult halen en hier komt en met ons zult zijn en ons zult helpen in deze samenkomst, deze komende . . . voortzetting van deze samenkomst, liever.

¹¹ Ik kreeg vanavond een nieuwe Bijbel die een, een Dunkard broeder mij heeft gegeven. En het is een nogal grote. Het is de eerste keer dat ik er ooit uit predik. Het is een beetje vreemd voor mij.

¹² Nu, ik weet dat wij voor één doel samen zijn gekomen, namelijk om de—de zaak van Christus te bevorderen en om vrede in onze zielen te vinden en om van ons betere mannen en vrouwen te maken, betere dienstknechten van de Here. En als we voor enig ander idee zijn gekomen, wel, dan zullen we niet door de Here gezegend worden. We zijn gekomen voor hulp. We zijn gekomen om naar God te kijken. En dit is het huis van correctie, waar God ons van Zijn zegeningen geeft en ons corrigeert van het verkeerde.

Nu, voordat wij het Woord open slaan of—of de Heilige Geest vragen om ons te helpen, laten we ons hoofd buigen.

¹³ Gezegende hemelse Vader, in Uw goddelijke tegenwoordigheid dragen wij ons nu aan u op als luisteraars van het Evangelie, en als sprekers van het Woord; besnijd lippen die spreken en oren die horen en harten die ontvangen. En moge de Heilige Geest vanavond met ons delen en geven de Waarheden van Gods eeuwige genade aan eenieder van ons; zodat wanneer wij dit gebouw vanavond verlaten, wij zullen zeggen zoals degenen die uit Emmaüs kwamen: “Brandde ons hart niet in ons, want Hij sprak met ons langs de weg?” Want wij vragen het in Jezus’ Naam. Amen.

¹⁴ In het boek van het evangelie van Mattheüs, in het 26e hoofdstuk, het 27e en 28e vers, als tekst, wil ik lezen.

En Hij nam de beker, en nadat Hij gedankt had, en Hij gaf hun die en zeide: Drinkt allen daaruit;

Want dit is Mijn bloed van het nieuwe testament, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonde.

Doch Ik zeg u: Ik zal van nu aan voorzeker niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken, tot op de dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk mijns Vaders.

¹⁵ En nu gaan wij spreken over: *Het Avondmaal*. En dit is de oorspronkelijke avondmaalsavond.

¹⁶ En avondmaal werd voor het eerst helemaal in Egypte gehouden; het allereerste avondmaal, wat het—het pascha-lam was, dat geslacht werd, wat het type van Christus was. En velen

van ons zijn bekend met dat gezegende oude verhaal, over hoe degenen die daar het avondmaal namen veertig jaar door de woestijn liepen. En toen ze eruit kwamen, was er geen zwakke onder hen. En zelfs hun kleren waren daar niet eens versleten, veertig jaar lang had God ze bewaard.

Wat een gezegende verzekerdheid is dat voor ons vanavond! Als dat het type is, dan is Christus het antitype. En hoe God de kinderen verlost!

¹⁷ En het nemen van het avondmaal betekende het verschil tussen leven en dood. Degenen die binnen waren, onder het vergoten bloed, namen het avondmaal. Niemand kon het avondmaal nemen tenzij ze onder het vergoten bloed waren. Het bloed van het lam werd eerst vergoten, en werd dan aangebracht op de lateibalk en aan de deurpost. . . de lateibalk is het kruishout, en aan de deurpost. En dan werd het lam geroosterd, en werd. . . en—en werd gegeten met bittere kruiden, en zij omgorden zich. Nadat het bloed was vergoten en zij onder het vergoten bloed waren doorgedaan, waren ze omgord en klaar voor de mars.

¹⁸ En nu is het vanavond een heel mooi type van mensen die het avondmaal nemen, dat ze niet meer geassocieerd of verbonden horen te zijn met dingen van de wereld. Zij moeten eerst onder het Bloed komen, en gereinigd worden van alle zonde, wat ongeloof is; en dan geschoeid worden met de voorbereiding van het Evangelie, uitgerust met de hele wapenrusting van God, op elk moment klaar om te worden opgeroepen.

¹⁹ En het was het—het teken dat de doodsengel niet onder dat bloed kon gaan. De doodsengel moest omhoog gaan en over het bloed heen gaan. En daar kreeg de dichter de inspiratie, toen hij zei: “Wanneer ik het Bloed zie, zal ik u voorbijgaan.”

Het was nabij het uur van verlossing toen ze het avondmaal aanvaardden, het—het geroosterde lam en de—de kruiden die ze namen voordat ze vertrokken.

²⁰ Nu, in het antitype waarover we gaan spreken; het was vele jaren geleden, vanavond, dat Jezus nam wat wij kennen als het avondmaal des Heren, het avondmaal. En er is iets mee, dat Hij met Zijn discipelen zou gaan spreken. En net voordat Hij wegging, wilde Hij er met hen over spreken. En het is een. . . Ze hadden een kamer klaargemaakt. Het was een tijd van gemeenschap. En het avondmaal betekent inderdaad een gemeenschap.

²¹ Velen van de kerken hebben “gesloten” avondmaal, dat wil zeggen, alleen voor hun eigen kerk, wanneer ze hun avondmaal hebben. Maar hier zijn wij geen denominatie. Wij hebben een open avondmaal, voor iedereen, want wij geloven dat iedere gelovige recht heeft op de tafel van de Heer, en om gemeenschap te hebben rond de goede dingen van God, met iedere gelovige,

ongeacht geloofsovertuiging, kleur, of wat hij ook moge zijn. Dat allen hebben mogen drinken van dezelfde zegen, Christus!

²² Nu, dit grote uur was onze Heer naderbij gekomen, een van de meest beproevende tijden van heel Zijn aardse reis was op handen. Beproevingstijd! Jezus moest door beproevingen gaan, net zoals wij door beproevingen gaan. En de Bijbel zegt “dat iedere zoon die tot God komt, eerst beproefd moet worden, getraind, gecorrigeerd.”

²³ Nu, voor veel mensen is het een doorslaggevende moment, wanneer de beproevingstijd komt. Het is een tijd van een beproevingsplaats. En de Bijbel zegt: “Als we de beproeving niet kunnen doorstaan, dan worden we onwettige kinderen,” we belijden dat God onze Vader is, en dan is Hij niet onze Vader. Want als we op de juiste manier, en met heel ons hart, de Here Jezus hebben aangenomen als onze persoonlijke Redder, is er niets op deze aarde of in heel de duistere eeuwigheid dat ons ooit kan scheiden van de liefde van God die in Christus Jezus is.

²⁴ Ik ben verbaasd in deze tijd, en ben dat altijd geweest, wanneer mensen belijden Christenen te zijn, en de eerste kleine beproeving die langskomt, vallen ze langs de weg. Het laat zien dat het een intellectuele opvatting van Christus was. Dat is de reden waarom zovelen het vandaag niet volhouden, omdat het een intellectuele opvatting is. Intellectueel zou u het kunnen geloven, maar het gaat verder dan dat. Christus aan te nemen is de Persoon van Christus aan te nemen.

²⁵ Velen van ons nemen de religie van Christendom aan door het leren van een geloofsbelijdenis. Anderen nemen het Christendom aan op basis van doctrines over de doop. Anderen geloven dat ze Christenen zijn vanwege een of andere emotie die ze vertoonden, zoals juichen, of dansen in de Geest, of spreken in tongen, of omdat ze een wonderbaarlijke gave hebben om te vertonen. Al die dingen zijn goed, op hun plaats. Maar Christus aan te nemen is de Persoon van Christus aan te nemen, en dan vallen deze andere dingen gewoon automatisch in lijn.

²⁶ Nu, als God Zijn eigen Zoon niet behoedde voor de wrede beproeving, dan zal Hij u of mij ook niet behoeden voor de wrede beproeving.

²⁷ En Jezus was hier, geconfronteerd met de grootste beproeving die Hij ooit had gehad, Gethsemane lag vlak voor Hem, waar die ene en laatste allesbepalende beproeving moest komen, [Leeg gedeelte op de band—Red.] toen de lasten van de hele wereld op Zijn gezegende schouder lagen. Er was niemand in alle hemelen of op aarde die het ooit had kunnen doorstaan behalve Hij. En te weten dat alle zonden, van zonden uit het verleden en huidige zonden en toekomstige zonden, op deze beslissing rustten. En het was een van de allergrootste overwinningen die Christus ooit behaalde, of die Zijn grote

Messiasschap bewees, van toen Hij tegen God zei: “Niet Mijn wil, de Uwe geschiede.” Dat was de grootste overwinning die Hij ooit had behaald. Alle demonen van kwelling waren in de buurt om Hem te verleiden, en Hem te beproeven.

²⁸ En wanneer wij in orde komen met God, wanneer onze harten rein worden en de Heilige Geest Zijn plaats in ons hart heeft ingenomen, is het de meest glorieuze zaak om beproefd te worden. De Bijbel vertelt ons: “Onze testen en beproevingen zijn kostbaarder voor ons dan zilver en goud van deze wereld.” Dus wij zijn, behoren dankbaar te zijn.

²⁹ Ik wil niet mezelf in een of andere ervaring brengen. Maar terwijl het net in mijn gedachten opkomt, herinner ik me de grote en laatste test die ik had in mijn Christelijke ervaring; het was daar in het ziekenhuis hier op Spring Hill. Toen mijn vrouw hier in het mortuarium lag, een lijk, en ze had net dit leven verlaten om bij God te zijn. En de testingen en beproevingen waren volop begonnen! Niet slechts iemand die zei: “Billy, je bent een heilige roller.” Of, dat was niet veel beproeving. En deze andere kleine beproevingen enzovoort, van kritiek van de mannen met wie ik werk, dat was niet veel beproeving. Maar mijn grote uur van beproeving kwam toen de dokter, Adair (wat ik gisteren met hem doornam in het ziekenhuis toen we samen zaten), en toen hij door de gang kwam om mij te ontmoeten en mij bij de hand nam en zei: “Billy, je baby is stervende, en ze heeft geen kans om te overleven. Zij heeft tuberculeuze meningitis.”

Ik zei: “Dat toch zeker niet, dokter!” En haar moeder daar, een lijk!

³⁰ En ik zou naar binnen gaan. En hij zei: “Kom eens met me mee.” En we gingen naar het laboratorium, en daar pakte hij een kleine glazen buis, en hij schudde het. En er leek een streepje in te zitten. Hij zei: “Dat is de kiem van meningitis, en het zit in de baby. We hebben dit uit de ruggengraat getrokken om de spasmen te verzachten.” En hij zei: “Hier ontdekken we dat het tuberculeuze meningitis is.” Zei: “Zij heeft het van de borstmelk van haar moeder gekregen.” En zei: “Als die baby zou leven, zou zij kreupel zijn, gekweld. Maar,” hij zei, “door de barmhartigheden van God zal de baby bij zijn moeder zijn.”

Ik zei: “Dokter, ik wil de baby zien.”

Hij zei: “Je kunt dat niet, Billy, vanwege Billy Paul, je zoon.” Hij zei: “Je zou de kiem aan hem geven.”

³¹ En nadat hij had geprobeerd me zo goed mogelijk aan te moedigen, toen hij het gebouw verliet, glipte ik erheen en ging de kelder in. En toen ik daar aankwam, het ziekenhuis was in die tijd niet zo uitgerust zoals het nu is, en het raam stond omhoog en de hor was eruit, en enkele vliegen waren in de ogen van de kleine meid gekomen. En ik joeg de vliegen weg en keek neer op haar kleine lichaam, helemaal opgetrokken, en haar kleine benen

die heen en weer bewogen. En ik zei tegen haar: “Sharry, lieverd, ken je papa?”

³² En het leek alsof ze met haar kleine handje naar me probeerde te zwaaien; ongeveer acht of negen maanden oud. En ik keek naar haar. En ze was zo zwaar aan het lijden, een kleine onschuldige baby, dat een van haar kleine baby-blauwe oogjes scheel was geworden. Zo veel pijn! O, ik zou het te allen tijde in haar plaats hebben genomen.

³³ En ik knielde neer op mijn knieën, met de deuren gesloten, en ik zei: “O God, Vader, daar ligt mijn vrouw, de moeder van de baby, dat daarginds in het mortuarium van de begrafenisondernemer ligt. Daar ligt Billy Paul op bed, ziek. En hier ligt mijn baby op sterven. U zult haar toch zeker niet nemen, Here. Ik hou van haar. En ze lijkt op haar moeder. Ik wil haar grootbrengen. Wilt U alstublieft, o God, het leven van mijn baby niet sparen?”

³⁴ En toen ik omhoog keek. . . En zoals jullie allemaal weten, ben ik altijd aan visioenen onderworpen geweest. Het leek alsof een zwart laken zich begon te ontvouwen, dat neerkwam, en alsof God mijn gebed nam en het meteen weer in mijn gezicht gooide. En ik zei: “Wat heb ik gedaan, God? Heb ik Uw wetten overtreden, zodat ik deze straf zou krijgen? Als dat zo is, openbaar het maar, en ik zal berouw hebben. Ik zal alles doen, maar neem mijn baby niet.” En ik zag dat ze toch zou gaan. Ik stond op.

³⁵ En toen kwam de verleider naar me toe. Daar was, de ene keer in mijn hele leven van wat ik kan noemen, was het cruciale moment, mijn Getsemane. Toen ik me amper aan het bed vasthield, zei de duivel: “Alstublieft. Dat is de beloning voor te proberen Hem te dienen. Bedoelt u dat Hij die jonge tweeëntwintigjarige moeder zal nemen, en haar daarginds als een lijk in het mortuarium zal leggen? En de dierbare baby zal nemen, je eigen vlees en bloed? En je gebed regelrecht in je gezicht gooien? En dan wil je zeggen dat je Hem wilt dienen?”

³⁶ Ik stond tussen twee meningen in. Het moest beslist worden. Toen legde ik mijn hand op haar hoofdje, ik zei: “De Here gaf, en de Here neemt weg, gezegend zij de Naam van de Heer!” Ik voelde opluchting.

³⁷ Ik zei: “Sharry, lieverd, papa kan niet gaan waar je nu bent, maar papa kan er op een dag komen. Ik zal je op de arm van moeder leggen en je begraven, maar papa zal je ooit weerzien.”

³⁸ Meneer Isler, die waarschijnlijk nu aanwezig is (ik kan niet door de menigte heen zien), de voormalige staatssenator hier van Indiana. Ik liep op straat. Meneer Isler, ik denk dat u het zich nog goed kunt herinneren.

³⁹ Ik had mijn handen achter me en ging naar het kerkhof, net na de overstroming, huilend. Ik ging er vroeger 's avonds naartoe.

Een oude tortelduif ging in de boom zitten en zong voor mij. Het leek alsof er in de bries door die dennen en bomen, het leek alsof het lied erdoor werd gefluisterd, dat zei:

Er is een land over de rivier,
 Dat wij de altijd lieflijke noemen,
 We bereiken die oever alleen door
 geloofsdecreet;
 Eén voor één bereiken wij het portaal,
 Om daar te wonen met de onsterfelijken,
 Op een dag zullen ze die gouden klokken luiden
 voor u en mij.

⁴⁰ Meneer Isler, die in zijn oude vrachtwagen reed, sprong eruit en sloeg zijn arm om me heen. Hij zei: “Ik heb je op de hoek van de straat horen prediken, Billy; ik heb je in de tabernakel zien staan; ik heb je de lofliederen horen zingen; hoe je Christus verheerlijkte, wat je zei dat Hij was!” Hij zei: “Nu, Hij heeft je vader, je broer, je vrouw, en je baby weggenomen.” Zei: “Wat betekent Hij nu voor jou?”

⁴¹ Ik zei: “Meneer Isler, als Hij mij naar de streken van de verlorenen zou sturen, zou ik Hem nog steeds liefhebben! Want één dag, ginds in een oude kolenschuur, gebeurde er iets hier diep in mijn hart, zodat er niets is dat het kan uitwissen. Het was niets dat ik deed. Het was Gods eeuwige genade die mij hield in het grote beslissingsuur!”

⁴² En toen onze gezegende Heer, in Getsemane, toen Hij daarnaartoe ging, toen Hij ver...verworpen zou worden in Jeruzalem en de raad Zijn leven ging nemen, toen de eeuwige bestemming van iedere ziel die ooit op aarde was geweest of er ooit zou zijn, op Zijn beslissing rustte.

⁴³ O, hoe klein was het mijne, daarbij vergeleken! Hoe klein was het uwe, daarmee vergeleken! Zo jammer dat we deze kleine dingen niet kunnen verdragen!

⁴⁴ Maar in dat grote cruciale uur, totdat Hij leed, alle dingen wetende, totdat het water en het Bloed zich in Zijn lichaam scheidde en grote druppels Bloed als zweet van Zijn voorhoofd vielen. Hij stierf meer de dood in Getsemane dan aan het kruis.

⁴⁵ Hij naderde net deze gebeurtenis, net voordat de grote strijd zou beginnen, en Hij nam het avondmaal. Hij bracht Zijn discipelen bij elkaar om met hen over dingen te praten.

⁴⁶ En zo doet Hij ook met u en mij, net voordat de grote strijd van het leven begint. Voordat de grote strijd van goed en kwaad in ons begint te strijden, brengt God ons naar een Getsemane. Hij brengt ons naar het avondmaal, en Hij praat het allemaal met ons uit.

⁴⁷ Ver weg in Phoenix, Arizona, was er vroeger een klein trio dat voor me zong: “Ik zou het graag met Jezus willen uitpraten.”

Ik hou ervan te zeggen: ‘Jezus, U hield van me, toen mijn pad zo smal werd. Toen het zo schemerig was dat ik niet verder kon zien, hield U van me toen het schemerig was.’” En het kleine lied gaat verder en zegt: “Ik zou het graag willen uitpraten.”

⁴⁸ En het is een goede zaak dat mannen en vrouwen op deze aarde tijdens de lange reis van het leven stoppen en er met Jezus over praten, gemeenschap met Hem hebben, in een gemeenschap. Dan begint de strijd van testen en beproevingen. “Elke zoon die tot God komt, moet beproefd worden.”

⁴⁹ Nu, het avondmaal is niet...fout...het is niet gegeven voor het doel dat veel mensen denken dat het is. Het wordt onderwezen door een bepaalde kerkdenominatie, dat avondmaal “de laatste sacramenten” wordt genoemd, dat het betrekking heeft op redding. Avondmaal heeft geen betrekking op redding. Avondmaal geeft u geen redding. Of u het neemt bij uw heengaan of—of wat ook, het heeft niets te maken met uw redding.

⁵⁰ Het is een herdenking. Jezus zei, in het Evangelie, Hij zei: “Doe dit tot Mijn gedachtenis.” Niet, het leunt of wijst naar redding, maar het is ter gedachtenis van een volbracht werk, dat in u is gedaan, door de Heilige Geest. Het is een gedachtenis.

⁵¹ Nu, er zijn velen die het avondmaal nemen die niet gered zijn. Velen aten het paaslam en kwamen om in de woestijn. En velen nemen vandaag het avondmaal die God nooit zullen zien.

⁵² Maar u kunt geen deel hebben aan Zijn redding en Hem niet zien, want redding is een gave van God. En avondmaal is een gedachtenis van het grote algenoegzame Offer dat gebracht werd voor die redding. Het is om mensen te laten zien dat we geloven in de dood, begrafenis en opstanding van de Here Jezus Christus. Het vertegenwoordigt een volbracht werk.

⁵³ Redding was ooit niet vervolledigd, in het offeren van de geit, het schaap, de vaars, in het Oude Testament, omdat het bloed van het Oude Testament de zonde niet kon verzoenen. Het kon alleen de zonde bedekken. Het wees op een tijd wanneer het voltooid zou zijn. Morgenavond gaan we daar direct op in. Maar het was slechts een type.

⁵⁴ Maar toen Jezus kwam, en Zijn bloed werd vergoten op Golgotha, was het een volledige scheiding van zonde. Het nam de zonde weg. Het is het enige middel tot redding. Het heeft niets te maken met zich voegen bij een kerk, er zijn geen brieven van gemeenschap, er is geen rituele doop, er is geen avondmaal of niets in het ritueel of enig artikel dat door God werd achtergelaten, zoals artikelen die betrekking hebben op redding; het is allemaal ter gedachtenis van een volbracht werk!

⁵⁵ Waterdoop redt u niet, hoezeer mensen dat soms ook denken. Waterdoop is een herdenking van de dood, begrafenis en opstanding van de Heer. Het redt u niet.

⁵⁶ Avondmaal is ter herdenking van Zijn grote lijdensweg, en Zijn uitgaan, en Zijn gebroken lichaam, en Zijn Bloed dat vergoten werd. Het is niet het letterlijke Bloed, het is niet het letterlijke lichaam; maar het is ter herdenking van Zijn letterlijke lichaam, en van Zijn kostbare Bloed. En wij nemen dit als een bevel, en Jezus heeft ons bevolen om het te doen. Zolang Hij wegblijft, horen wij het te nemen.

⁵⁷ We hebben een geweldige, prachtige beeld, in het Boek van de Brief aan de Hebreëen, in het 7e hoofdstuk. Ik zou graag even een kleine plaats in Hebreëen 7 willen lezen, om hier een context bij te krijgen.

Want deze Melchisedek, koning van Salem, priester van de allerhoogste God, die Abraham bij zijn terugkeer na het verslaan van de koningen tegemoet kwam en hem zegende,

aan wie ook de patriarch Abraham een tiende van alles gegeven heeft; vooreerst, volgens de uitlegging: de Koning der gerechtigheid, vervolgens ook: de Koning van Salem, dat is: de Koning des vredes;

⁵⁸ Merk op, we willen teruggaan en nadenken. Paulus verwijst hier terug naar een karakter uit het Oude Testament. In het boek Genesis nemen we het leven van Abraham op, vanaf het 12e hoofdstuk van Genesis. God gaf Abraham de belofte, en door Abraham zou komen het rechtvaardige Zaad. En Abraham, zoals door velen beschouwd wordt dat hij een Jood was, maar dat was hij niet. Abraham was een heiden, een Chaldeeër uit de stad Ur. En hij werd Gods dienstknecht, niet omdat hij anders was dan anderen, maar vanwege de verkiezing van God.

⁵⁹ U wordt niet gered omdat u een goed mens bent. U wordt gered omdat Christus u heeft gekozen. Geen mens zoekt God; God zoekt de mens. Jezus zei: "Niemand kan tot Mij komen, tenzij Mijn Vader hem eerst trekt." En als we slechts een paar ogenblikken zouden kunnen stilstaan en het grote belang van dat ene punt beseffen, dat het God was die u koos, niet willende dat u zou omkomen; maar gaf u de gelegenheid, en riep u en verkoos u om Zijn dienstknecht te zijn. Wel, wat zou er kostbaarder kunnen zijn dan dat? Zonder dat u een keuze had! Het zou totaal onmogelijk zijn voor welke mens dan ook om God te zoeken, want hij is van nature een zondaar, en hij heeft niets in zich om een verlangen op te wekken om God te dienen.

⁶⁰ Zou u naar het varken kunnen gaan en hem vertellen dat hij verkeerd is? Hij is van nature een varken. Zou u hem kunnen vertellen dat zijn dieet verkeerd is? Zeker niet. Van nature is hij een varken. U zou hem kunnen vertellen dat hij een lam is, maar hij is tevreden als een varken.

En een zondaar is tevreden als een zondaar, omdat hij van nature een zondaar is.

61 En hier is het! “Wij zijn allemaal geboren in zonde, gevormd in ongerechtigheid, komen leugens sprekend ter wereld,” van nature een kind van ongehoorzaamheid, zonder God, zonder hoop, de toorn van God op ons liggend. En door de liefdevolle genade van Christus, klopt God in Zijn soevereine genade en Zijn almacht aan uw hart en geeft u de gezegende gelegenheid en keerde u om, en stuurde u de weg op. Hoe zou u dat af kunnen wijzen? Verandert uw hele verlangen, doet u omkeren, en stuurt u de andere richting uit! O, u zult dwaas zijn voor de wereld; maar u zult gezegend zijn in de ogen van God. “Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden,” zei onze Here Jezus Christus. God, door Zijn verbazingwekkende genade!

62 Merk op, het was wat God deed, wat God riep. U had geen verlangen om te roepen. U kon geen verlangen hebben om te roepen, want uw natuur was er volkomen tegengesteld aan. Maar God, door uitverkiezing, heeft u geroepen en u omgedraaid, en zette uw genegenheid op Christus en de dingen die boven zijn. Hoe zouden we het kunnen afwijzen?

63 Vervolgens heeft God in Abraham getoond wat Hij voor allen zou doen. Niet alleen werd deze gezegende belofte van de opstanding en eeuwige leven aan Abraham gegeven, maar ook aan zijn Zaad na hem, de geroepenen, de uitverkorenen van God.

64 En we merken op dat Abraham, buiten in het veld, waar hij verbleef; zijn broer, zo noemde hij het, Lot; het was eigenlijk zijn neef, de zoon van zijn broer. En de tijd kwam voor de beproeving. En Lot verzwakte onder de beproeving. Hij is een perfect beeld van de vleselijke gelovige van vandaag. Toen de beproevingen kwamen, om op het dorre land te blijven; Abraham gaf hem zijn keuze. En Lot hief zijn ogen omhoog en zag de velden, de vallei; en het was vol gras. Het stond ook vol mooie huizen. Het was vol vrolijkheid. Het was ook vol zonde. Maar Lot, die vleselijk van nature was, en meer van deze huidige wereld hield dan van de toekomstige dingen, verkoos liever luxueus te leven in dit leven, dan om leven hierna te hebben.

65 Abraham, een volmaakt type van de ware gelovige die gewassen is in het Bloed van het Lam, wiens genegenheid was gevestigd op de dingen die boven zijn, zei: “Ik zal de weg nemen met de verachte weinigen van de Heer. Ongeacht of het mijn populariteit kost, wat het ook kost, zal ik de weg nemen met de weinigen van de Heer.” En hij koos ervoor om in het land te blijven waar God hem had geplaatst, in de beproevingstijd.

66 Ik vraag me vanavond af of ik spreek tot mensen die ooit een begin maakten om door te gaan met God, en toen de beproevingstijd kwam, koos u ervoor om liever terug de wereld in te gaan en de dingen van de wereld te doen, of heeft u de ruige oude weg van redding genomen?

67 Deed u zoals Mozes, toen hij op de proef werd gesteld, toen hij zijn voet op de troon van Egypte had? “Maar hij beschouwde de rijkdommen van Christus als grotere schatten dan al de rijkdommen van Egypte.” Hij verliet Egypte, gaf er niet om hoeveel goud, hoe populair. Hij nam God op Zijn Woord en hij verloochende de dingen van Egypte, en achtte de smaad van Christus grotere rijkdom dan de schatten van Egypte.

68 Wat doen wij onder het testen, wanneer de zware beproevingen komen? Wanneer ze zeggen, omdat u zich afscheidt van de dingen van de wereld, dat u een religieuze fanatiekeling bent, komt de druk dan? Het moet komen, en u moet de keuze maken.

69 Maar ik zou liever onder de schaduwen van de Almachtige vertoeven. Ik zou liever mijn weg gaan en, net als Jakob, een stenen kussen hebben. Ik heb liever dat de wereld mij als “een zonderling” beschouwd dan dat ik alle rijkdommen en zegeningen heb die deze wereld zich kan veroorloven te geven. Want groter zijn de zegeningen van God dan al de rijkdommen en goud en zilver van deze wereld! Nu, merk op.

70 Toen, wanneer de grote beproevingen kwamen, ging Lot neer in zonde. Weet u nog, hij ging van de berg af, naar beneden in de vlakke. Hij viel terug, zoals de . . . Een volmaakte vertegenwoordiger van het vleselijke Christendom vandaag, de zogenaamde, verkoos liever de weg van gemak te nemen, het bloemrijke bed van gemak, dan trouw te blijven in de tijd van beproeving. En uiteindelijk kwam hij in de problemen.

71 En dat zal bij u ook gebeuren. Wanneer u kiest voor dat veren bed van gemak, onthoud dat u in moeilijkheden gaat komen, iets. “Uw zonden zullen u achterhalen!” En God zal u op een dag inhalen.

72 En op een dag, de koning, de heidense koningen van de grote gebieden ver weg kwamen binnen en namen Lot en zijn kinderen, zijn vrouw en alles wat hij had, en voerden hen mee.

73 En op een dag, mijn zwakke vriend, als u niet onder het Bloed blijft, zullen de koninkrijken van Satan u inhalen en u wegvoeren, als u niet onder het Bloed blijft.

74 En Abraham, een type van de rechtvaardige, hij was zo bezorgd over zijn neef, een vertegenwoordiger van de echte, ware Christen die getest en beproefd en bewezen is.

75 Nu, de vrouwen hadden er veel mee te maken. De vrouw van Lot was vleselijk, zeer vleselijk. Zij staat vandaag in de velden daar als een zoutpilaar, als een schande, voor degenen die voorbijgaan.

76 Sara, een mooie vrouw, zij wilde doen wat God wilde dat ze deed. Zij respecteerde haar man; zoals wij gisteravond zo duidelijk erover spraken. En zij bleef bij Abraham, ongeacht wat

er kwam of ging. Zij bleef bij hem, omdat hij bij de belofte bleef. Dat is het punt.

⁷⁷ Dan, toen Lot werd weggevoerd, ging Abrahams hart uit naar hem. En hij verzamelde een leger van zijn eigen knechten en ging zijn broer achterna. En, een heel mooi type. Zij namen hun zwaarden en hakten die koningen neer totdat er niet één van hen over was.

⁷⁸ En dat is het type van de Evangelieprediker, wanneer hij ziet dat zonde zijn kerk heeft gevangen, en de mensen heeft gevangen. Hij neemt het gezegende oude Evangelie, het Zwaard van de Geest, en hij hakt het en hakt het totdat hij de zonde uit zijn gemeente wegsnijdt, als hij een ware dienstknecht van God is. Hij verwijderd alle onzin, het geklets, het achterklappen. Hij verwijderd alle dingen en vleeselijke naturen van de wereld die de kerk zijn binnengeslopen, als hij een ware dienstknecht van God is; neemt Hij het Woord en hakt het, van de ene kant naar de andere, totdat hij alles eruit heeft gesneden.

⁷⁹ En toen hij dan Lot terug had gehaald, zijn teruggevallen broer, en de kinderen, en hij bracht hen terug tot verzoening, merk op dat deze grote Koning uit Jeruzalem kwam en hem ontmoette. Melchisedek! Wat voor type man was dat? Hij werd de "Koning van Salem" genoemd. En elke geleerde weet dat *Salem* "Jeruzalem" was. Het heette Salem voordat het Jeruzalem werd genoemd. Wie was deze Man die hem ontmoette, die dacht dat hij de juiste stap had gezet? Wie was deze Persoon die bij hem stond? Kijk Wie Hij is.

. . . Hij is de *Koning van Jeruzalem*, en Hij is ook de *Koning van Vrede*;

Derde vers:

Zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen, noch zonder einde des levens; . . .

Wie was deze grote Prins die hem ontmoette nadat de slag voorbij was? Laten we opslaan in Genesis, het 14e vers. . . het 14e hoofdstuk en het 18e vers.

En Melchisedek, koning van Salem, bracht voort brood en wijn; . . .

. . . zegende het, en zeide: Gezegend zij . . . God, de allerhoogste, bewaarder van hemelen en aarde; en gezegend zij Abram, die Zijn dienstknecht is.

⁸⁰ Nadat de slag voorbij was, nadat de overwinning was behaald, nadat de zuivering plaatsgevonden had, ontmoette Melchisedek Abraham op de vlakten, en bracht brood en wijn, en diende het hem toe.

En Wie? Dat was niemand anders dan Degene die Abraham ongeveer een jaar later ontmoette, die onder de boom zat en met hem sprak.

⁸¹ En diezelfde Melchisedek zei: “Ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok nemen totdat ik hem opnieuw met u drink in het Koninkrijk van Mijn Vader, nadat de strijd voorbij is, wanneer de overwinning is behaald.” Dan zullen wij het opnieuw nemen in Zijn Koninkrijk, wanneer de laatste strijd is gestreden. Wanneer het laatste zwaard het laatste kwaad van de wereld heeft gedood, en de grote Gemeente van de levende God triomfeert, zal Christus hen in de lucht ontmoeten, met het brood en de wijn opnieuw, en het avondmaal nemen, en voor de eeuwigheid in de tegenwoordigheid van de Vader.

⁸² O, vermoeide pelgrim vanavond, kom terug naar het Vaderhuis. Kom op uit Sodom! U bent verzoend door het Bloed. En deze glorieuze herdenkingsavond, wanneer onze grote Melchisedek, die geen begin van dagen of einde van leven had, maar een Koning en een Prins is voor eeuwig en altijd.

⁸³ De Heilige Geest hier vanavond neigt naar de ongeredden; nu, als u vanavond zonder Christus bent. En wanneer de strijd voorbij is, als u Hem in vrede wilt ontmoeten en het avondmaal met Hem wilt nemen, en u hebt beloofd dat u Hem liefhebt, en u afscheidt van de dingen van de wereld. Neem het oude ruige Evangelie en de ouderwetse ruige weg, en drink de beker van de bitterheid van de vervolging van de wereld; en drinken we de bittere middelen van vervolging van de wereld; het is ons gegeven door de Bijbel dat wij op een dag de zoete wijnen van de hemel zullen drinken wanneer we Hem ginds in vrede tussen de hemelen en de aarde, wanneer Hij komt om het avondmaal toe te dienen. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

⁸⁴ Mogen onze harten hier over nadenken: “Ik zal het opnieuw met u drinken, in Mijn Vaders Koninkrijk.” Als Hij zou komen voordat een ander Pasen komt, als u zou sterven voordat een ander Pasen komt, zal het die grote gebeurtenis niet verhinderen. Want ik zeg door het Woord des Heren, dat degenen die slapen in Christus het eerst zullen opstaan. En wij levenden die achterblijven zullen samen met hen opgenomen worden in de lucht om de Here te ontmoeten. En de grote Melchisedek van de hemel, de Koning van, niet het natuurlijke Jeruzalem, maar de Koning van het hemelse Jeruzalem, het Nieuwe Jeruzalem, zal ons ontmoeten, en de wijn en het brood zal ons opnieuw toegediend worden.

⁸⁵ Vanavond moeten wij de symbolen hiervan nemen. Wij horen het te doen totdat wij Hem terug zien komen. Mogen wij getrouw bevonden worden, terwijl wij even onze hoofden buigen voor een woord van gebed.

⁸⁶ Iedereen zo stil mogelijk, op dit meest plechtige, heilige moment. Hoe gemakkelijk is het om deze dingen te laten glijpen! De Bijbel zei: “Indien wij deze dingen zouden laten doervloeien, en op zo’n grote zaligheid geen acht geven.” Het is zo gemakkelijk om het te vergeten. Wij komen niet naar de kerk om gezien te worden. Wij komen niet om een goed gezang of een goede prediking te horen. Wij komen naar de kerk om te aanbidden, om God te aanbidden.

⁸⁷ En ieder van ons, onze sterfelijke wezens, heeft een ziel die Hem op een dag moet ontmoeten. En aan de vooravond van deze grote kruisigingsdag, ter herdenking van Zijn heengaan; vanavond, als u geen Christen bent, nog nooit Christus in uw leven hebt aangenomen als Redder, bent u voldoende overtuigd door de prediking van het Woord, en staat de Heilige Geest naast u om te zeggen: “U bent schuldig. Keer u nu om en ga de andere weg op”? Zou u hetzelfde kenbaar maken door uw hand op te steken en te zeggen: “Broeder Branham, bid voor mij. Ik vraag nu uw gebeden dat God mij genadig zal zijn”? [Leeg gedeelte op de band—Red.] Wilt u uw hand opsteken terwijl wij wachten? God zegene u, meneer. Nog iemand?

God zegene u. God zegene u, meneer. God zegene jou, lieverd. God zegene u. Zou iemand . . . ? God zegene u, dame.

⁸⁸ U zegt: “Broeder Branham, betekent dat iets, om mijn hand op te steken?” Gewoon het verschil tussen dood en leven. Wat is er groter dan het leven? U houdt van . . . u kijkt naar de natuur. U houdt ervan; u hebt er een hekel aan om ervan weg te gaan.

⁸⁹ Net aan de overkant van de straat hier, toen de vrouw van mijn broer op sterven lag, één ochtend vele jaren geleden, toen de arme kleine Ruth haar hoofd ophief, en daar zat een roodborstje in een kersenboom, en ze wilde het nog één keer zien . . . Wat hield ze van de natuur. Maar op een dag, wanneer Jezus komt, zal ze de vogels der eeuwigheid horen zingen. De onsterfelijke bloemen zullen bloeien. Er zal geen ziekte, verdriet of dood zijn, omdat ze vrede sloot met God, en de grote Christus aannam die voor haar stierf. Met deze gezegende verzekerdheid die niet kan falen, heeft het gezegende Woord van God die niet kan liegen, eeuwig leven beloofd aan degenen die geloofd hebben. Wanneer u uw hand opsteekt, laat het zien dat een geest in u een beslissing heeft genomen. God zegene u, dame.

⁹⁰ Iets in u, een—een geest . . . Van nature zijn uw armen gemaakt om naar beneden te hangen, en wanneer u uw hand opsteekt, tart u de wetten van de zwaartekracht. Het moet bovennatuurlijk zijn. Het—het is tegen wetenschappelijk . . . tegen alle wetenschappelijke dingen in, dat u de wetten van de zwaartekracht overtreedt. Het kan niet worden gedaan tenzij er iets bovennatuurlijks is. Uw armen zouden voortdurend naar beneden hangen. Maar als u in uw hart het evangelieverhaal

gelooft, en vanavond uw beslissing heeft genomen, dat u klaar bent met de zonde, en op deze prachtige nadering van Golgotha, wanneer morgen om drie uur, ter herdenking, wij de dag vieren waarop Jezus stierf voor uw redding. . . En u acht het genoegzaam, en de Heilige Geest is gekomen en aan uw hart heeft geklopt, en u het nu hebt aangenomen. . .

⁹¹ Steek gewoon. . . iets in uw hart zegt: “Steek uw hand omhoog.” Dat toont aan de mensen, en aan God, dat u het gelooft, en het aanneemt. God zegene u, al jullie kleine kinderen: drie of vier van hen hier bij het altaar, jonge jongens en meisjes van ongeveer acht, tien jaar oud, ze staken allemaal tegelijk hun handen op. Jezus zei: “Laat de kleine kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet; want voor zodanigen is het koninkrijk.” Is er nog een voordat we bidden?

⁹² God zegene u, dame. Dat is een echte. . . U heeft misschien veel dingen gedaan, dame, in het leven. Dat was echt; ik geloof dat u een—een eerlijke vrouw bent. En bedenk, u had uw hand niet kunnen opsteken, lieve zuster, tenzij iets in u, iets diep in u, gezegd zou hebben: “Doe dat.” Het mag nu misschien een beetje dwaas lijken voor het menselijke denken, maar broeder, op die dag wanneer de dokter van de deur wegloopt en zegt: “Het is afgelopen.” Wanneer hij van dat wrak weggaat en dat kleine lichaam van u eruit trekt, het bloed dat wegstroomt en uw hart hijgt, “Het is niet nodig om wat aan ze te doen, ze zijn er geweest.” O my. En u zult verwoed proberen u in één uur te bekeren, en God zei: “Om uw ellende kan Ik slechts lachen.” Maar terwijl u bij uw volle verstand bent, terwijl u. . . [Leeg gedeelte op de band—Red.]

⁹³ Vader, terwijl wij deze boodschap tot een einde brengen, en de oogst van ongeveer vijftien mensen die hun hand hebben opgestoken, die hun hele leven zondaars zijn geweest. En nu, door genade, hebt U tot hen gesproken, hen omgekeerd, en hen Golgotha laten zien, en die woorden van de lippen van de Zoon van God horen komen: “Vader, vergeef het hun, zij wisten niet wat zij deden.” Maar vanavond hebben ze het Evangelie ontvangen. Wij horen Hem een paar dagen daarvoor zeggen: “Wie Mijn Woorden hoort en Hem gelooft die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven; en zal niet in het oordeel komen, maar is overgegaan uit de dood in het Leven.” [Leeg gedeelte op de band—Red.]

⁹⁴ Wij presenteren ze vanavond aan U, Here, als Uw kinderen. Mogen Uw eeuwige zegeningen op hen rusten, in Christus' Naam bidden wij. Mogen ze zondagochtend komen met hun kleren, en zeggen: “Ik wens aan deze wereld een openbare belijdenis af te leggen dat ik een gelovige ben. Ik wens nu gedoopt te worden in de Naam van de Here Jezus Christus; en roep Hem aan om mij met de Heilige Geest te vervullen, en voor mij te zorgen door het leven heen.”

⁹⁵ Zegen deze jonge vrouwen, deze jonge mannen, de bejaarden, de kleine kinderen en allen, zorg voor hen, Vader, ze zijn van U. En als de vruchten van deze boodschap vanavond, presenteer ik ze aan U als de toegerekenden. En ze zijn in Uw hand, als liefdesgeschenken, van God, de Vader. Ik bid dat U door het leven heen voor hen zult zorgen. In Jezus' Naam bid ik. Amen . . . ? . . .

⁹⁶ We zijn erg blij dat u hier vanavond bent, en we zijn blij dat U gekomen bent. En morgenavond, onze Boodschap is morgenavond over: *De Volmaaktheid Van De Gelovige*. En kom dus, neem iemand mee, als uw eigen kerk geen diensten heeft.

⁹⁷ En nu gaan we het avondmaal houden. Misschien zijn sommigen van u . . . ik ben een klein beetje laat, een paar minuten, en we gaan degenen die weg moeten, laten gaan.

⁹⁸ En degenen die willen blijven om het avondmaal te nemen en voetwassing met ons te doen; wij geloven absoluut in het doen van elk artikel dat Jezus ons heeft achtergelaten om te doen. En als Hij in mijn generatie zal komen, en mij bij mijn volle verstand laat blijven, en Zijn liefde in mijn hart bewaren, zal ik mijn best doen om ze allemaal te doen, en getrouw bevonden worden op de post. God zegene u nu.

HET AVONDMAAL DUT57-0418
(The Communion)

PASEN OPWEKKING SERIE

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op donderdagavond 18 april 1957 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org